

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 115-202/2569

ศาลปกครองเพชรบุรี ศาลผู้ส่งความเห็น ศาลจังหวัดหัวหิน ศาลผู้รับความเห็น เอกชน รวม 88 ราย ผู้ฟ้องคดี
กระทรวงการคลัง ที่ 1 กับพวกรวม 2 คน ผู้ถูกฟ้องคดี

ย่อ / หลักกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องกระทรวงการคลัง ที่ 1 ธนาคารพาณิชย์ที่ประจวบคีรีขันธ์ ที่ 2 ผู้ถูกฟ้องคดี ความว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดิน ภ.บ.ท. 5 ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 นำที่ดินครอบครองพื้นที่ 3 อำเภอ รวม 10 ตำบล ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไปขึ้นทะเบียนเป็นที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ปช. 605 ตำบลห้วยสัตว์ใหญ่ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ทับที่ดินของผู้ฟ้องคดี ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งให้เพิกถอนทะเบียนที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ปช. 605 และมีคำสั่งคุ้มครองสิทธิในที่ดินของผู้ฟ้องคดีจนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุด ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การว่า ที่พิพาทมีสภาพเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินเป็นที่ดินของรัฐและเป็นที่ยกห้าม จึงเป็นที่ราชพัสดุ ผู้ฟ้องคดีไม่อาจอ้างสิทธิในที่ดินพิพาทขอให้ยกฟ้อง ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองยื่นคำร้องโต้แย้งเขตอำนาจศาลว่า คดีนี้เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม ศาลปกครองเพชรบุรีพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ศาลจังหวัดหัวหินพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม คณะกรรมการพิจารณาแล้ว แม้คดีนี้ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นเอกชน ยื่นฟ้องกระทรวงการคลัง ที่ 1 ธนาคารพาณิชย์ที่ประจวบคีรีขันธ์ ที่ 2 ผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 โดยมีคำขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งให้เพิกถอนทะเบียนที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ปช. 605 อันเป็นการตั้งรูปเรื่องการฟ้องคดีเป็นการฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองก็ตาม แต่เหตุแห่งการขอให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าวก็เนื่องมาจากผู้ฟ้องคดีอ้างว่า เป็นผู้มียุติสิทธิครอบครองที่ดินพิพาท แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 นำที่ดินของผู้ฟ้องคดีไปขึ้นทะเบียนที่ราชพัสดุโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 อ้างว่าเดิมที่ดินพิพาทมีสภาพเป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินและเป็นที่ยกห้าม ไม่ใช่ที่ดินที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิครอบครอง การนำที่ดินดังกล่าวมาขึ้นทะเบียนที่ราชพัสดุจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ดังนั้น การที่ศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งตามคำขอของผู้ฟ้องคดีได้นั้น จำต้องวินิจฉัยว่าที่ดินพิพาทเป็นที่ดินของผู้ฟ้องคดีหรือเป็นที่ดินของรัฐ และเมื่อพิจารณาความมุ่งหมายของผู้ฟ้องคดีในการใช้สิทธิทางศาล ก็เพื่อให้ศาลรับรองคุ้มครองสิทธิในที่ดินของผู้ฟ้องคดี ข้อพิพาทในคดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม

องค์คณะ

ไม่มี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/115-202/2569>